

[Grøndahl.]

Jeg vil også i år tillade mig at pege på det misforhold, der opstår, når låntageren overgår til andet erhverv end det normalt forefaldende arbejde på landet og derved sandsynligvis får en indtægt, der betinger, at han kan betale en normal husleje. Den højtærede landbrugsminister udtalte i fjor, da jeg også gjorde opmærksom på dette forhold, at statens jordlovsudvalg på normal måde følger dette spørgsmål. Teorien har man i orden, men i praksis viser det sig efter de oplysninger, jeg har, at jordlovsudvalget i realiteten er ganske ude af stand til at kontrollere dette forhold på tilfredsstillende måde. Jeg kan ikke forstå, at jordlovsudvalget ikke kan mestre en sådan kontrol. Det er jo, så vidt jeg forstår, kun de arbejderboliger, der er bygget i 1959 og derefter, som kan komme ind i billedet, altså byggeri for en 4 års periode, og det skulle dog være overkommeligt at pålægge disse låntagere hvert nytår til jordlovsudvalget at indsende en på tro og love afgiven erklæring om, hvorfra deres indtægter stammer.

Jeg vil meget indtrængende henstille til det udvalg, som sandsynligvis skal behandle lovforslaget, at det ser på de spørgsmål, jeg her har berørt. Megen fortrydelse ude på landet ville kunne forsvinde og statskassen blive befriet for unødvendige udgifter.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg takker for den velvilje, det foreliggende lovforslag har mødt fra de fleste sider, og kan kun beklage, at den sidste taler var så absolut imod det.

Når det ærede medlem hr. Grøndahl mener, at også jeg skulle vise mådehold, vil jeg svare, at et sådant mådehold har jo fundet udtryk i, at aktiviteten på dette område ikke er foreslået større, end den plejer at være, og i hvert fald heller ikke større, end hvad der svarer til de ansøgninger, der er indkommet.

Til det ærede medlem hr. Niels Eriksen skal jeg sige, at jeg i udvalget gerne vil drøfte, om vi kan finde frem til lempeligere omsætningsvilkår end de gældende. Jeg vil gerne understrege, at for mig står det sådan, at den lovgivning, vi her beskæftiger os med, gennem årene har betydet opførelse af en række sunde og gode og meget billige boliger. Når jeg siger meget billige, mener

jeg i forhold til andre byggemåder. Dette forhold eksisterer vedvarende, og derfor er jeg for min del tilfreds med, at der stadig står et stort flertal bag denne lovgivning.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Bladt: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om udførsel af kartofler.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 297, fremsættelsen i tidenden sp. 944).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Kartoffeleksporten indbringer hvert år et meget anseligt beløb, der dog, som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, svinger meget stærkt inden for det sidste tiår, fra 13 mill. kr. til 57 mill. kr. årlig. Det er særlig visse egne af landet, der har glæde af denne eksport; det er de magre jorder i Midt- og Vestjylland. Udviklingen kan vel bedst illustreres ved oplysningen om, at da folketinget første gang beskæftigede sig med et lovforslag om kartoffeleksport — det var i 1913-14 — stod der kun nævnt kartoffeleksport til et enkelt land, hvorimod vi i dag eksporterer til ca. 50 lande.

Den nugældende lov om kartoffeleksport er fra 1938, og det er derfor ret naturligt, at den trænger til en modernisering. Men først og fremmest er det vel spørgsmålet om autorisation til eksportører, der har givet anledning til den foreslåede revision af loven. Det har nemlig været draget i tvivl, om den nugældende lov hjemlede ret til den autorisationsordning for eksportører, som man har praktiseret hidindtil. Jeg er enig i, at der bør være ordnede forhold på dette område. Tidligere blev der eksporteret alt